

SAYIN ADALET BAKANIMIZ MEHMET ALİ ŞAHİN'E AÇIK MEKTUP (3)

Sayın Bakanım,

Kamuoyu tarafından yakından takip edilen ve yaklaşık 9 yıldır devam eden bir dava-da, yargılamayı yürüten hakimlerin hukuk kurallarının dışına çıkıp duygusal kararlar al-dıklarına dair birçok delil oluşmuştur.

Türk hukuk sisteminin sağlıklı işlemesi, güvenilir ve adil olması için tüm yargı men-supları gibi hakimlerimizin de tek geçerli ölçü olarak kanunlarımızı esas almaları gerek-mektedir. Yargıçların, kanunları kendi mantık yapısına göre değerlendirdikleri, uygula-rıyla karar verdikleri ve uyguladıkları bir sistemde çok büyük bir kargaşa yaşanacağı açık-tır.

Aşağıda hukuka aykırı uygulamaların bulunduğu bir davadan örnekler verilmiş-tir. Bu davada bu uygulamalar gibi yüzlercesi mevcuttur. Burada sadece birkaç örneğe yer verilmiştir.

- Yerel Mahkeme davada yargıladığı kişilerin ve avukatlarının hiçbirine sa-vunma hakkı ve imkanı tanımamıştır. Oysaki savunma yargının en önemli parçasıdır.
- Yerel Mahkeme, Savunma’nın hiçbir delilini toplamamış ve hiçbir tanığının dinlememiştir.
- Yerel mahkeme yargılanan kişilere hangi yasa maddesi üzerinden yargılandık-larını söylememiştir.
- Yargılanan kanun maddesini değiştirdikleri halde sanıklara ek savunma hak-kı tanımamıştır.
- Türk Hukuk Tarihi’nde görülmemiş bu uygulamalar nedeniyle avukatları is-tifa eden ve avukatsız kalan sanıklara yeni avukat tutma hakkı tanımamıştır. Bu konudaki taleplerin tümünü reddetmiştir.
- Yargıtay Başsavcılığı dava dosyasını 2 kere istemiş olmasına rağmen dosyayı 1.5 yıl göndermemiş ve Yargıtay’ın arada oluşan uyuşmazlığı Yargıtay Ceza Genel Kurulu’nda değerlendirme talebine rağmen dava hakkında karar ver-miştir. Dosya, Ceza Genel Kurulu’na hala gönderilmemiştir.
- Yerel mahkemenin bir hakimi tarafından yargılananlara toplam 127.000 YTL’lık tazminat davası açılmıştır. Bir diğeri tarafından da savcılığa şikayette bulunul-muştur. Ancak buna rağmen aynı heyet yargılamayı devam ettirmiştir.
- Cumhuriyet Savcısı mütalaasında, yargılananlar aleyhinde hiçbir delil bu-lunmadığını, davanın TCK 313. madde kapsamında görülmesi gerektiğini, TCK 220. maddenin unsurlarını içermediğini, emniyet ifadelerinin CMK m. 148’e göre geçersiz olduğunu ve mahkemenin de bunu belirttiğini, mahkeme heyetinden de daha önce aynı davanın bir bölümünü içeren kısmında beraat kararı verdiklerini söyleyerek yine beraat kararı vermelerini talep etmiştir.
- CMK m. 148’e göre yanında avukat bulunmadan işkence zoruyla alınan em-niyet ifadeleri hukuken geçersiz olduğu halde ve yerel mahkeme bunu kabul ettiği halde sadece bu ifadelere dayanarak hüküm vermiş, dahası gerekçeli kararında tam 16 kere geçersiz emniyet ifadelerine ve emniyet tutanaklarına atıf yapmıştır.
- Yerel mahkeme heyeti, aynı iddianame ve aynı iddialarla toplam 42 yargılana-nın 23’ünü TCK 313, 19’unu da TCK 220 üzerinden yargılamıştır. Halbuki tüm sanıkların aynı maddeden yargılanmaları gerekirdi.
- Aynı iddianame ile yargılanan kişiler hakkında 1 KERE BERAAT, 1 kere ZA-MANAŞIMI, sonra da yargılananların tamamına ceza kararı vermiştir. Bu ay-rımın neye göre yapıldığı ise halen bilinmemektedir.
- Yerel mahkeme yargılanan kişilerden birini yargılamayı unutmuştur. Yargı-lananlar tarafından hatırlatıldığı halde görmezden gelmiştir.
- Tüm bu uygulamaların yanında yerel mahkeme en son hazırladığı gerekçeli kararda akıl almaz çelişkiler oluşturmuştur. Bu çelişkilerden bazıları şöyledir:

1. Kanunda ceza artırım nedeni olarak sayılmayan bir sebebi, Yerel Mahkeme’nin ce-za artırım gerekçesi yapması TCK.nun “Kanunda açıkça yazılmış olmadıkça cezalar ne ar-tırılabilir, ne eksiltilebilir, ne de değiştirilebilir” diyen 61 / 7. maddesine aykırıdır. TCK 61. Maddede sayılan suçun unsurları ile ilgili 7 kriterin dışındaki nedenlerin alt sınırdan ayrılma gerekçesi yapılması yasaya aykırıdır. Ancak buna rağmen yerel mahkeme “da-vaya bakan hakimlere dava açılması” gibi yargılananların kullandığı yasal bir hakkı sa-nıkların cezalarını artırma nedeni olarak kullanmıştır.

2. Yerel mahkemenin gerekçeli kararında öne süren bazı iddialara dair dava dosya-sında HİÇBİR ŞİKAYETÇİ, HİÇBİR ALEYHTE DELİL, HİÇBİR TANIK VEYA MAĞ-DUR MEVCUT DEĞİLDİR.

3. Gerekçeli kararda, sanıkların, 2 mahkeme heyetini “asılsız ithamda bulunarak” red-dettikleri, davadan çekilmeye zorladıkları ifadesine yer verilmiştir. Ancak her iki mahke-me heyeti hakkında ortaya çıkan red gerekçeleri bunların üst mahkemeleri ve savcıları ta-rafından da onanmıştır. Gerekçeler yerinde bulunmuş ve adı geçen hakimler hakkında, bir üst mahkeme tarafından reddi hakim kararı verilmiştir. Böylece reddi hakim talepleri-nin haklı olduğu mahkeme kararlarıyla kesinlik kazanmıştır. Bu durumun asılsız itham-lar sonucunda baskı ile oluştuğunu iddia etmek, hiçbir sabıkası olmayan, sicili tertemiz olan üniversite mezunu birkaç kişi tarafından yapılan sözde baskı sonucu mahkemelerin

çekildiğini öne sürmek, söz konusu 14 hakim ve savcının kanaat ve kararlarını hiçe say-mak anlamına gelmektedir. Her iki mahkeme için toplam 14 hukuk insanının eldeki delil-leri esas alarak, verdikleri adil hükümlerin baskı sonucunda gerçekleştiğine dair çıkarı-mın gerekçeli kararda neden ve neye dayanarak yer aldığı anlaşılamamaktadır.

4. Yerel Mahkeme, Emniyet Genel Müdürlüğü ve İçişleri Bakanlığı yapmış bir kişinin ve senelerce Parti yöneticiliği ve milletvekilliği yapmış bir siyasetçinin ifadelerini yargı-lananların baskısı ve zoruyla geri aldıklarını iddia etmiştir:

“... Müştekilere ... ADI GEÇEN ŞAHISLARIN ÇIKAR AMAÇLI ÖRGÜTÜN BASKISI VE TEHDİTİ SONUCU İFADE DEĞİŞTİRDİKLERİ SONUCUNA VARILMIŞTIR...”

Oysa teröre karşı, mafya ve örgütlere karşı mücadele eden, bizzat operasyonlara, ça-tışmalara katılan, devletin en önemli kurumlarında görev almış bu şahıslar, kolej üni-versite mezunu sicili tertemiz bir kaç kişinin sözde tehdidi ile ifadelerinden vazgeçer mi? **Oysa eğer böyle bir konuda yerel mahkemenin delili varsa, savcılığa suç duyurusun-da bulunarak dava açması gerekirdi.** Ayrıca bu kişilerin kendileri de böyle bir tehdit ol-saydı bunu şikayet ederlerdi.

5. Yerel mahkeme gerekçeli kararında:

“... MÜŞTEKİLER ve tanıklar soruşturma aşamasında savcılık ve emniyet ifadelerini kabul etmediklerini mahkemede ifade etmiş iseler de, ADI GEÇEN ŞAHISIN ÇIKAR AMAÇLI ÖRGÜ-TÜN BASKISI VE TEHDİTİ SONUCU İFADE DEĞİŞTİRDİKLERİ SONUCUNA VARILMIŞ-TIR...” şeklinde açıklamıştır.

Oysa adı geçen kişiler mahkeme huzurunda verdikleri ifadelerinde, emniyette ifade-lerinin çocuklarını başka türlü kurtaramayacakları tehdidi ile zor ve baskı altında alındı-ğını, yanlarında avukat bulunmadığını, böylece emniyetteki baskıya boyun eğdiklerini ancak daha sonra gerçek kanaatlerini mahkeme huzurunda anlattıklarını söylemelerine rağmen, yerel mahkeme heyeti bu kişileri müşteki olarak göstermiştir. Bu kişilerin her-hangi bir baskıaltında olmadıklarına dair ifade örnekleri şöyledir:

“... ŞİKAYETÇİ DEĞİLİM. NE BANA KARŞI NE DE KIZIMA KARŞI ZORLA BAS-KI OLMAMIŞTIR.”

“... BEN SANIKLARDAN ŞİKAYETÇİ DEĞİLİM. BANA KARŞI HERHANGİ BİR TEHDİT ZORLAMA OLMAMIŞTIR.”

Müşteki olarak gösterilen kişilerin açık beyanlarına rağmen yerel mahkeme kendile-rini, gerekçeli kararında tam tersi yönde yani müşteki olarak göstermiştir.

6. Yerel mahkeme gerekçeli kararında, -mahkemenin alanı ve ilgisi olmayan ve her-hangibir suç da teşkil etmeyen, ancak kamuyounda olumsuz bir infial oluşturma amacı izlenimi veren bir konu olduğu halde- yargılananların namazı doğru kıldığını öne sür-müştür:

Oysa bu ifadede adı müşteki olarak geçen kişi, mahkeme heyeti önünde verdiği ifade-sinde:

“BENİM KIZIM NAMAZ KILAR ANCAK NORMAL BİR ŞEKİLDE NAMAZINI KILAR, DEDİ”

şeklinde beyan etmiştir. Emniyette yanlarında avukat olmadan zorla imzalatılan ifade-yi mahkeme huzurunda verdiği ifadesinde düzeltilmiştir. Buna rağmen yerel mahkeme ken-di huzurunda alınan ifadeyi esas almamış, **emniyette kızının serbest bırakılması ama-cıyla zorla ve baskı ile imzalatılmış ifadeyi** esas almıştır ve gerekçeli kararında bu kişi-nin ifadesinin aksine bir şahitliği varmış gibi göstermiştir.

7. Yerel mahkeme gerekçeli kararında bu kişinin, **emniyette kızının serbest bırakıl-ması amacıyla zorla ve baskı ile imzalatılmış** şikayet dilekçesi esas alınarak yorumlar yapılmıştır. Oysa bu kişinin özgür iradesi ile mahkeme heyeti huzurunda verdiği ifade-lerde ve dilekçelerinde:

“EMNİYET İFADESİ OKUNDU SORULDU. ‘DOĞRU DEĞİLDİR, BENİM ŞİMDİKİ İFADEM DAHA DOĞRUDUR EMNİYET İFADEMDE İLAVELER YAPILMIŞTIR’ DE-Dİ. SORULDU ‘BEN KİMSEDEN ŞİKAYETÇİ DEĞİLİM’... DEDİ.”

şeklinde belirterek emniyet ifadelerini kesinlikle kabul etmediğini açıklamıştır.

Sayın Bakanım,

Ülkemizin gerçek bir hukuk devleti olması, evrensel hukuk değerlerinin tüm yargı ku-rumlarında hakim olması ve yargı mensuplarının tarafsız, önyargısız, adil ve güvenilir ol-maları hepimizin ortak temennisidir. Bu, demokratik bir hukuk devletinin varlığı için vaz-geçilemez bir ihtiyaçtır.

Bu gibi haksızlıkları susarak ya da görmezden gelerek geçiştirmek devletine ve mille-tine bağlı kimselerin yapabileceği birşey değildir. Türkiye’nin bu sorununu hepimiz el bir-liğiyle çözmek için gayret etmeliyiz.

Sayın Bakanım,

Ülkemizin barış ve huzur içinde varlığını nesiller boyu devam ettirebilmesi ancak sağ-lıklı bir adalet sistemi ile mümkün olacaktır. Bunun için de hukuk sistemi içindeki aksak-lıklar tesbit edilmeli, gerekli düzenlemeler hiç geciktirilmeden yapılmalıdır. Böylece yar-gıya yönelik karamsar düşünceler, şüpheli yaklaşımlar, yargı kararlarına duyulan güven-sizlik ortadan kalkacak, toplumsal birlik için çok büyük bir adım atılmış olacaktır.

Adnan Tınarlıoğlu (Bilim Araştırma Vakfı Mütevelli Heyeti Üyesi)

BİLİM ARAŞTIRMA VAKFI